

בבית המשפט העליון

ע"פ 9306/20 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מארון ברגות

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת ב-ת"פ 43273-11-19 מיום 15.12.2020 שניתן על
ידי השופט חנא סבאג'

בשם המבקש: עו"ד חנא בולוס

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ח' סבאג) בת"פ 43273-11-19 מיום 15.12.2020, וזאת עד להכרעה בערעור.

2. על פי המתואר בכתב האישום, בליל ה-10.11.2019, נסע המבקש סמוך לשוק בנצרת בליווי אדם נוסף. משהבחין במתלונן, יצא מרכבו, הניף בידו אקדח וירה באוויר מספר יריות. המתלונן ניסה להימלט, אולם המבקש התקרב אליו וירה לעברו פעמים מספר. לאחר מכן, שב המבקש לרכבו ונמלט מהמקום.

על פי הנטען, כתוצאה ממעשים אלו, נפגע המתלונן מרסיסים ברגלו.

3. בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333, 335(א)(1) ו-335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן עבירות של נשיאה, החזקה והובלת נשק לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) לחוק זה.

הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי התבססה על ראיות רבות, ובהן סרטוני אבטחה ממקום האירוע; עדויות אנשים שנכחו במקום אשר תיארו את אירוע הירי; עדות המתלונן, בגדרה זיהה את המבקש כמבצע הירי; אמרת חוץ של אדם אשר מכר למבקש את הרכב עימו הגיע למקום, ואשר בהודעתו במשטרה, זיהה את הרכב ואת המבקש כאדם שתועד מבצע את הירי; דוחות פעולה של המשטרה; וחוות דעת רפואית ממנה ניתן ללמוד כי המתלונן נפצע ברגלו מרסיסי ירי.

בפרט, קבע בית המשפט המחוזי כי הוא נותן "אמון מלא" בזיהוי המבקש על ידי המתלונן; וכי הגרסה שמסר מוכר הרכב במשטרה, בגדרה זיהה כאמור את המבקש כמבצע הירי בסרטוני האבטחה, עדיפה על פני הגרסה ה"מתפתחת" שהציג בעדותו בבית המשפט שלפיה אינו מזהה את המבקש.

עוד קבע בי המשפט המחוזי, לאחר שעייין בסרטוני האבטחה כי:

"ניתן לקבוע בנקל, וללא כל מאמץ מיוחד כי הסרטון בר זיהוי וכי איכות הסרטון הינה טובה, כזאת שמאפשרת זיהוי הדמות הנצפית בסרטונים ואשר ביצעה ירי במקום. פניו של הנאשם [המבקש – 'א'] נתפסו ברדיוס הצילום של המצלמות ומשכך ניתן לקבוע בוודאות כי ישנו דמיון רב עד מאוד בין הדמות שבסרטוני האבטחה, לבין הנאשם [המבקש – 'א']".

מנגד, נקבע כי המבקש מסר בעדותו "גרסת בדים, המלאה סתירות ופרכות", אשר אין ליתר בה אמון.

לאור מכלול הראיות שהוצגו בפניו, קבע בית המשפט המחוזי כי המבקש הוא שביצע את הירי שתועד בסרטוני מצלמות האבטחה והביא לפציעת המתלונן, כנטען בכתב האישום.

עם זאת, נקבע כי לא הוכח קיומו של היסוד הנפשי הדרוש להרשעת המבקש בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, כפי שנטען בכתב האישום. על כן, תחת זאת, הורשע המבקש כאמור בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

4. בגזר דינו, עמד בית המשפט המחוזי על חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש; על מדיניות הענישה הנוהגת כלפי עבירות דומות; ועל החומרה שבנסיבות המקרה דנן, בשל הגעת המבקש למקום בעודו חמוש בנשק ובליווי אדם נוסף.

לאור שיקולים אלו, נקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש הוא בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של המבקש בתוך מתחם זה, התחשב בית המשפט המחוזי לחומרא, בין היתר, בעובדה כי הנשק טרם נמסר לרשויות האכיפה. מנגד, נשקלו לקולא נסיבותיו האישיות של המבקש, ובהן גילו הצעיר.

בסיכומו של דבר, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש עונשים של 42 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מן העבירות שבהן הורשע למשך 3 שנים; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים; ופיצוי למתלונן על סך 10,000 ש"ח.

5. המבקש הגיש לבית משפט זה ערעור על הכרעת דינו ועל גזר דינו. בד בבד הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שגזר על המבקש – היא הבקשה שלפניי.

בבקשתו, טוען המבקש בתמצית רבה כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין גבוהים. זאת, תוך שהוא מפנה לנימוקי הערעור בגדרם נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בקביעתו כי בוצע ירי במהלך האירוע; כי מבצע הירי הוא המבקש; וכי המתלונן נפגע מהירי.

עוד טוען המבקש כי אף אם הערעור על הכרעת הדין יידחה, הרי ש"קיים סיכוי ממשי" כי בית משפט זה יקל בעונשו באופן המצדיק את עיכוב ביצוע פסק הדין.

6. מנגד, בדיון שהתקיים לפניי טענה באת כוח המשיבה כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין "שואפים לאפס", שכן עיקר הערעור מופנה כלפי קביעות שבעובדה וממצאי מהימנות אשר אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם.

עוד נטען כי העונש שנגזר על המבקש אינו חמור, וממילא הסיכוי כי הערעור על חומרת העונש יתקבל נמוך אף הוא.

על כן, טוענת באת כוח המשיבה כי אין להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש.

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, נאשם אשר נגזר דינו לעונש מאסר בפועל יתחיל, על דרך הכלל, בריצוי עונש המאסר באופן מיידי; והגשת הערעור, כשלעצמה, אין בה כדי להביא לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

בקשה לעיכוב ביצוע העונש תיענה אפוא בנסיבות מיוחדות בלבד, שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה מיידי של גזר הדין. זאת, תוך התחשבות במכלול השיקולים, ובהם, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר אשר נגזר על הנאשם; טיב הערעור וסיכוי הצלחתו; ונסיבות אישיות (ראו למשל ע"פ 4068/19 בנניון נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (20.6.2019)).

8. במקרה דנן, הרי שעל פני הדברים – ובלי לקבוע מסמרות – איני סבור כי סיכויי הערעור גבוהים.

עיקר טענות המבקש בערעורו על הכרעת הדין מופנות כלפי קביעות עובדה ומהימנות אשר בית משפט זה אינו נוטה להתערב בהן בשבתו כערכאת ערעור.

בהתייחס לערעור על גזר הדין, הרי שהמבקש הורשע בעבירות נשק חמורות, אשר כלפיהן הודגש לא אחת כי יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה. ממילא, אף סיכויי חלק זה של הערעור אינם גבוהים.

על כך יש להוסיף כי תקופת המאסר בפועל שנגזרה על המבקש אינה קצרה – ועל כן אין חשש ממשי כי יסיים לרצות את עונשו בטרם יינתן פסק הדין, באופן אשר עלול לייתר את ערעורו.

עם זאת, בנסיבות העניין ראיתי לנכון להורות כי הדיון בערעור דנן יתקיים בהקדם, בכפוף לשיקולי יומן בית המשפט.

לאור מכלול שיקולים אלו, אני סבור כי לא מתקיימות במקרה דנן נסיבות מיוחדות המצדיקות את עיכוב עונש המאסר בפועל שהוטל עליו.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

לפנים משורת הדין, אני מורה על דחיית עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש לצרכי התארגנות.

המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 31.1.2021 עד השעה 10:00 בבית המעצר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ט בטבת התשפ"א (3.1.2021).

ש ו פ ט